

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Milliók, amelyeket nem lehet felhasználni*

Forrás:

Dr.

(Hely)

1922. T. 31.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

796.725.85

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyezés

Milliók, amelyeket nem lehet felhasználni

Miért nem lehet felépíteni a Nemzeti Stadiont?

(Sajtó tudósítónktól.) A Magyar Olimpiai Bizottság Múza Gyula elnöklésével ma este tartotta rendes évi alakuló ülését a Testnevelési Tanács üléstermében. Az egyhangú választások alapján a MOB elnöksége a következőképpen alakult. Alelnökök: dr. Nagy Béla, Sztankovics Szilárd, dr. Perger Ferenc és Lauber Dezső, titkár: Tibor Lajos. Az elnöki és társelnöki tiszt nem került ezuttal választás alá, az elhunyt Gerenday György ügyvezető alelnöki tisztségét pedig az ő emléke iránti kegyelemből egy évig nem töltik be.

Az elnök, miután Gerendayt meleg szavakkal elparentálta, bejelentette, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnökével, báró Coubertinnal folytatott tárgyalásai eredményeképpen

Magyarország június 20-ika óta bekapcsolódott a nemzetközi érintkezésbe,

aminek dokumentálására a magyar delegátusok újból meghívást kaptak a nemzetközi bizottságba. Báró Coubertin azt írja levelében, hogy dacára azoknak a körülményeknek, melyek éveken keresztül elválasztották tőlünk, nem gyengült azoknak a nagy szolgálatoknak az elismerése, amiket a magyarság az olimpiai ügynek tett.

Bejelentette még Múza elnök a nemzetközi bizottság ama határozatát, hogy a stockholmi Olimpiádra visszamenőleg az olimpiai győztesek neveit a Stadion falán megörökítik, továbbá, hogy

1924-re Páris, 1928-ra pedig Amsterdamt fogadják el a megrendezendő

Olympiád színhelyét.

A téli sportokat pártfogásba veszik és 1924-ben a nyolcadik Olympiád alkalmával Chamónikben téli sportteret fognak rendezni.

Meleg szavakkal emlékezett meg Múza a Testnevelési törvényről, amelynek életrehívásában Karafiáth Jenő képviselő az érdem. Végül Nagy Béla elnökletével a sportszövetségek képviselőiből álló bizottságot küldöttek ki, hogy a legközelebbi Olympiádig terjedő időre megfelelő pénzügyi és sportprogramot dolgozzon ki.

Kirchknopf Ferenc, a Pannónia híres vezérevezőse annak aggályának adott kifejezést, hogy Magyarország a legközelebbi Olympiádon nem vehet majd részt. Ezért azt ajánlja, kövessenek el mindent a magyar sportemberek külföldi sikeres versenyzések érdekében, mert ez mindennél jobban előmozdítja a külföld szimpátiájának a megszerzését és ez által a magyar nemzeti érdekek érvényesülését.

Ehez azonban elsősorban pénz kell, amivel a MOB egyáltalán nem rendelkezik és így az is nagy örömet keltett, hogy a kultuskormány most tizenhatezer (!) koronát utalványozott a részükre.

A tárgysorozat legfontosabb pontjára, a Nemzeti Stadion felépítésére tértek ezután át. Szomorúan állapítja meg az elnök, hogy ebben a nagyfontosságú dologban egy év óta ugyszólván semmi sem történt, reméli azonban, hogy a testnevelési törvény kapesán ez a kérdés is testet ölt.

Két súlyos akadály van a Stadion felépítésénél, a megfelelő hely és a pénz hiánya.

Elsősorban abban kell megállapodni, hogy hol építsék fel a Stadiont. Csak a Vérmező és a Margitsziget jöhetett számításba, az előbbit azonban a főváros, az utóbbit pedig a Közmunkaügyi Tanács nem akarja átengedni. A főváros tanácsa a Vérmezőt botanikus kert és természettudományi múzeum céljaira akarja felhasználni, a Stadion részére pedig, mint szerinte legalkalmasabb terepet, a Budakeszi-út mentén levő Drasche-féle közszékhelyét és téglagyár telkét ajánlja, ameiről a bizottság megállapítja, hogy rosszabb helyet alig lehetett volna találni. A Margitszigetet a bizottság maga is elejtette és így ma az a helyzet, hogyha a Stadion felépítésére esetleg meg is volna a szükséges pénz, nem áll rendelkezésre megfelelő telek. Pedig a Vérmezőhöz nagy reményeket fűzött a bizottság, hiszen amikor kihallgatáson voltak a kormányzóknál, ő is helyeselte a tervet és a honvédelemügyi miniszter is megígérte pártfogását. Nem értik tehát, hol akad el az országos fontosságú ügy. Panaszdemutációt fognak eltekinteni és újból újratergnek a kormányzóknál, továbbá a honvédelmi és pénzügyminisztart is fellekesik.

Csakhamar kiderült azonban, hogy pénz sincs. A testnevelési törvény ugyan kötelezőleg kimondja a Nemzeti Stadion felépítését, de csak — az ország pénzügyeinek rendezése után. A testnevelés pénzét, amelyet a totalizátoradóból gyűjtöttek, a pénzügyminiszter más célra fordította és csak hétmillió koronának a visszaadására hajlandó, holott

a Stadion felépítése több száz millióba kerülne.

Az új testnevelési törvény évenként ötmilliót kihat ugyan a Stadion céljaira, de még ehez

az aránylag kis összeghez sem lehet hozzájutni, mert ha azt a költségvetési év végéig fel nem használják, akkor az a testnevelés részére elvészett. Hiába akarták a pénzügyminisztert ennek a tarthatatlan voltáról meggyőzni, nem sikerült kivívni, hogy a megtakarított pénz továbbra is a testnevelési céljait szolgálja.

Most felállt dr. Nagy Béla, az Olympiai Bizottság társelnöke és a Stadion-bizottság vezetője és jelentette, hogy a balkezes pénzügyi politika vette el a kedvét a Testnevelés Tanácsban való további részvételtől, mert az a mai megkötöttségében nem produkálhat érdemleges munkát. Így a Nemzeti Stadion ügyét nem vihetik előbbre és ezért inkább azt ajánlja, hogy

nemzetközi kölcsönrel próbálják a Stadions felépíteni.

Nagy Béla beszédének hatása alatt elhatározták, hogy felkérlik az Országos Testnevelési Tanácsot, mint az első testnevelési fórumot, hogy hivatalos súlyának latbavetésével próbáljon a mai lehetetlen helyzeten változtatni.

Az ülés befejező aktusaképpen Gerenday György emlékének megörökítésére, elfogadták azt a javaslatot, hogy ha egyszer felépül a Stadion, ott Gerendaynak — mint az eszméért legtöbbet küzdő sportembernek — szobrot emelnek.